

Naročnina za Ljubljansko pokrajino; letno 100 lir (za inozemstvo 110 lir), za 1/2 leta 50 lir, za 1/4 leta 25 lir, mesečno 9 lir. Tedenska izdaja letno 50 lir. Plača in toži se v Ljubljani.

Casopis za trgovino, industrijo, obrt in denarništvo

Uredništvo: Ljubljana, Gregorčičeva ulica 23. Tel. 25-52. Uprava: Gregorčičeva ul. 27. Tel. 47-61. Rokopisov ne vračamo. — Račun pri poštni hranilnici v Ljubljani št. 11.953.

Izhaja vsak torek in petek

Ljubljana, petek 21. januarja 1944

Preis - Cena L 0'80

Naredba o omejitvi potrošnje električnega toka

Šef pokrajinske uprave je na podlagi člena I. naredbe o upravljanju Ljubljanske pokrajine z dne 20. septembra 1943, Službeni list št. 273-86, v zvezi s členom 1. uredbe o ureditvi notranjega prometa, razdeljevanja in porabe vseh vrst blaga z dne 12. marca 1941, Službeni list 236-26 iz 1941 izdal naslednjo naredbo:

Člen 1. — Od dne uveljavitve te naredbe se sme v podjetjih in zasebnih gospodinjstvih trošiti električni tok do največ 90 odstotkov potrošnje v istem mesecu prejšnjega leta, ako je mesečna potrošnja znašala več ko 10 KW ur.

Prepoveduje se obratovanje motorjev na električni pogon, v industrijskih in obrtnih napravah in uporaba električnih likalnikov v zasebnih gospodinjstvih v času od 16. do 20. ure dnevno.

Prepoveduje se razsvetljevanje izloženih oken.

Prepoveduje se poraba električnega toka v frizerskih obratih za onduliranje po 17. uri.

Člen 2. — Omejitve in prepovedi iz prednjega člena ne veljajo za industrijske in obrtne naprave, ki proizvajajo predmete, važne za vojno proizvodnjo.

V spornih primerih, na katera podjetja naj se te izjeme nanašajo, odloča šef pokrajinske uprave.

Člen 3. — Imetnikom električnih priprav, ki kljub predpisom člena 1. te naredbe trošijo električni tok, se sme za čezmerno potrošnjo toka računati dvojna cena in tudi ukiniti tok.

Člen 4. — Prestopke določb te naredbe kaznujejo redna sodišča s kaznijo strogega zavora do 5 let in z denarno kaznijo do 300.000 lir.

Poleg tega sme sodišče izreči tudi odvzem obrtne pravice začasno ali za vedno.

Pogojne kazni se ne izrekajo.

Postopek je pospešen.

Člen 5. — Ta naredba stopi v veljavo z dnem objave v Službenem listu šefa pokrajinske uprave.

Določitev pristojbin Poštne hranilnice

Šef pokrajinske uprave v Ljubljani, na podlagi določil čl. 1 naredbe od 9. V. 1941, št. 17. Sl. list št. 38-41 v zvezi z določili čl. 2 uredbe o cenah, Sl. l. št. 238-26-40, na podlagi določil čl. 2 uredbe o kontroli cen Sl. list št. 68-15-40, na podlagi prošnje Poštne hranilnice v Ljubljani od 28. 12. 1943 za odobritev cene za plačljive uradne obrazce po ugotovitvi, da je zaprosilo utemeljeno, odobrava sledeče najvišje prodajne cene:

Provizija za vplačilo v gotovini od vsakih početih lir 380 ena desetina pro mille; provizija za izplačila v gotovini pol pro mille; manipulacijska pristojbina od vsakega vplačila in dobropisa ter od vsakih početih L. 1900.— pri izplačilih 0.50 L.

za prenos nakaznice na ček, račun 1 L.; pogojno izplačilo 1 L.; za povratnico 3 L.; za pisanje nakaznice 1 L.; za dispozicije brez kritja 10 L.;

za trajni ček letno 15 L.; čekovne položnice do 1000 kosov po 0.15 L., od 1000 kosov naprej po 0.12 L., ček s kolkovino (kos) 0.55 L.;

čekovna nakaznica (kos) 0.30 L., kuverta z naslovom poštne hranilnice (kos) 0.20 L.;

čekovna položnica brez naslova (kos) 0.25 L.; položnice za medna-

Boj za baker

Ena posledic sedanje vojne je tudi silno povečanje proizvodnje bakra v Afriki. Še pred prvo svetovno vojno ni pomenila Afrika mnogo glede proizvodnje bakra. To pa se je spremenilo po prvi svetovni vojni, še bolj pa po izbruhu druge svetovne vojne. Sedanja velika potreba po bakru v Združenih državah Severne Amerike in v Angliji je dala podnet k velikemu povečanju afriške proizvodnje bakra in verjetno je, da bo po vojni afriški kontingent postal odločujoči proizvajalec bakra na svetu.

Dve ozemlji v Afriki imata posebno bogata bakrena ležišča: Severna Rodezija in Katanga v Belgijskem Kongu. Katanga je že pred prvo svetovno vojno pridobivala baker, toda proizvodnja je bila takrat še neznatna ter dosegla le 10.000 ton letno. Po letu 1918, pa se je skokoma dvignila proizvodnja in dosegla v letu 1931, 120.000 ton. Nova proizvajalna konica se je dosegla leta 1937., ko je znašala proizvodnja 155.000 ton. V l. 1937. pa je nastala depresija za bakreno gospodarstvo in proizvodnja v Katangi je padla v letu 1940. na 95.000 ton. Kapaciteta bakrenih rudnikov družbe Union Minière di Haut Katanga pa znaša več ko 200.000 ton letno. Bakrena ruda iz Konga vsebuje do 12 odstotkov čistega bakra. A tudi bolj na bakru revne rude veljajo v primeri z ameriškimi rudami še vedno kot bogate. Zaloge rude v Katangi se cenijo na 80 milijonov ton, ki imajo približno 5 milijonov ton čiste rude. Dosedaj se izkorišča šele 10 ležišč, znanih pa je že okoli 60. Visokovredne rude se morejo večinoma kopati v dnevnem kopu. Ker so delavske mezde domačinov silno nizke, so proizvajalni stroški v Katangi izredno nizki.

V sosedni Rodeziji so neprimerne večje rezerve bakra, ki se cenijo na 650 milijonov ton rude s približno 25 milijoni ton čistega bakra. V l. 1930. so kljub temu pridobili samo 7000 ton bakra. Od l. 1930. pa je proizvodnja neprestano naraščala in dosegla v letu 1938, 216.500 ton bakra. Rodezijske rude imajo 4 odstotke čistega bakra ter se povprečno smatrajo kot visokovredne, ker presegajo ameriške rude na bogastvu čistega bakra. V Rodeziji se bakrena ruda ne samo topi v plavžih, temveč tudi rafinira. Tudi tu so delavske

mezde zelo nizke, proizvodnje rafiniranega bakra na kraju samem pa še bolj pocenjuje proizvodnjo.

V sedanji vojni je proizvodnja bakra v Rodeziji še bolj napredovala in s pomočjo britanske vlade so se povečali rudniki in plavži. Belgijska kolonialna uprava pa je morala popustiti Amerikancem ter tudi povečati proizvodnjo, čeprav to ni bilo v korist bakrene proizvodnje v Kongu, kakor je pred kratkim izjavil generalni guverner Belgijskega Konga Rijckman. Amerikanci so namreč pridobivali bakreno rudo samo iz rudnikov, ki imajo rud v velikim odstotkom bakra, dočim so se vsa druga ležišča bakrene rude zanemarjala.

V osrčju Afrike so v Rodeziji in Katangi največja nepretrgana bakrena ležišča na Zemlji in za ta ležišča se v enaki meri zanimajo Angleži ko Amerikanci. Amerikanci trenutno poskušajo, da bi po družbi Anglo-American Corporation of South Africa prodrli še bolj finančno. Na drugi strani pa smatrajo Angleži in Amerikanci ležišča v Kongu kot brez lastnika in obe strani si prizadevata, da bi si tu zagotovile trajen vpliv. Dočim bi pomenil baker iz Konga za Bri-

tance dobrodošlo dopolnilo njih rodezijskih bakrenih ležišč, pa čutijo Amerikanci, da bi jim mogel postati afriški baker po vojni zelo nevaren. Če se primerja severno ameriška bakrena proizvodnja in afriška, tedaj se vidi, da je afriška dosegla v l. 1932. 60.8 odstotka severno-ameriške, v l. 1938. pa že 71.5 odstotka. Pa tudi v svetovni proizvodnji bakra je narasel odstotek afriške proizvodnje, in sicer od 15.65 odstotka v l. 1932. na 18 odstotkov v l. 1938.

Med Britanci in Amerikanci se bo začel lepega dne oster boj zaradi afriškega bakra. Ameriška bakrena industrija se dobro zaveda, da bi bila po vojni na enak način izročena britanskemu diktatu glede bakra, kakor je bila pred japonsko zasedbo Vzhodne Azije odvisna od Britancev glede oskrbe s kositrom. Zato hočejo dobiti Amerikanci v afriških bakrenih rudnikih trdna tla. Če se jim to ne bi posrečilo, bi se mogla vzdržati ameriška bakrena proizvodnja samo pod zaščito zelo visokih uvoznih carin, na izvoz bakra pa ne bi smela niti več misliti.

(Po Reichu.)

Bolgarski bombažni problemi

Celotna potreba Bolgarske na bombažnih izdelkih se cenijo trenutno na najmanj 200.000 stotov, od katerih porabita armada in kmetijsko prebivalstvo najmanj 100.000 stotov. V prejšnjih letih se je mogla večina potrebe kriti z uvozom bombaža iz drugih dežel. Ker pa je sedaj ta uvoz nemogoč, se je morala zvišati domača proizvodnja. Kmetijsko ministrstvo je v ta namen izdelalo poseben načrt, po katerem bi se morala v l. 1943. povečati površina z bombažem zasajene zemlje na 62.000 ha. Izrazito slabe vremenske razmere pa so imele za posledico, da je lanska žetev zaostala celo za žetvijo leta 1942. Vrhu tega pa so proizvajalci s predpisanimi cenami nezadovoljni. Nejavljeno so tudi zaradi ostrih predpisov glede obvezne oddaje bombaža ter zato ni pri proizvajalcih prave volje za povečanje bombažne proizvodnje. Značilno je, da se je po sodbi strokovnjakov oddalo l. 1942. komaj 17 tisoč stotov bombažnega tkiva, kar je za silo zadostovalo za oskrbo vojske, nikakor pa ne za oskrbo civilnega prebivalstva. Z večjo uporabo tkanin fiocco, stanične volne in umetne svile se je moglo pomanjkanje bombaža nekoliko omiliti.

Zaradi vseh teh težav, so začeli pristojni uradi akcijo, da bi pridobili proizvajalce za povečanje njihovih bombažnih oddaj. V glavnem se opira ta akcija na določbo, da dobe kmetovalci določene količine bombažnega blaga, če oddajo zadržane količine surovega bombaža pri zbiralnih uradih. Upajo, da bi mogli na ta način dobiti približno 40.000 stotov surovega bombaža, ki bi se pa avtomatično zmanjšali za 10.000 stotov, ker toliko bombaža bi bilo potrebno za izdelavo blaga, ki bi ga dobili kmetovalci. Položaj se je poslabšal tudi zato, ker ni več upati, da bi dobavila tekstilno blago tudi v bodoče Italija. Leta 1942. je uvozila Bolgarska iz inozemstva 60.000 stotov tekstilnega blaga; od katerega je dobavila Italija nič manj ko 50.000 stotov. Bolgarska želi sedaj, da bi nadomestila italijanske dobave Nemčija ter dobavila Bolgarski vsaj 40.000 stotov stanične volne in tudi drugega tekstilnega blaga. Za vsak primer pa je za vojno gospodarstvo pristojni glavni komisariat že sedaj storil potrebne ukrepe, da se bo površina z bombažem zasajene zemlje povečala.

Dunajski mizarji nekdanj in zdaj

Na Dunaju je bil že v srednjem veku mizar v ospredju tedanjega rokodelstva in obrta. Mizar ni imel samo razmeroma dolge učne dobe, temveč je moral biti večje tudi raznovrstnega dela, spadajočega v stroko arhitekture, likovne umetnosti in draguljarstva. Mizarški izdelki tedanje dobe so bili polni rezbarij, originalnih barvnih kompozicij ter z njimi združenih vložkov dragocenih in navadnih kovin.

Prve dokumente o stanovski in strokovni organizaciji dunajskih mizarjev imamo iz leta 1436, ko so bila potrjena pravila prvega dunajskega mizarskega ceha, ki so bila leta 1445. izpopolnjena. Leta 1463. je bilo na Dunaju že 90 rokodelskih cehev, med katerimi je bil mizarski menda najstarejši in najvažnejši. Prva določila o učni dobi v mizarskem rokodelstvu in o pomočniških izpitih so iz leta 1616., konec 17. stoletja pa je bilo

že odredeno, da mora biti vsako pomočniško ali mojstrsko delo aprobirano od akademije za stavbarstvo. Člani mizarskega ceha so imeli vsako četrletje svoje zborovanje, na katerem so bili vajenci proglašeni za pomočnike ter rešene vse zadeve strokovne organizacije, ki je po svojih pravilih za dokaz pomočniške in mojstrske usposobljenosti zahtevala dela, ki ne posnemajo stare metode, temveč kažejo nekaj novega, naprednega.

Mizarski obrt je bil nekdanj na Dunaju rajoniran. V začetku 18. stoletja je bilo v mestu 25, v predmestjih pa 59 mizarskih mojstrov. Pomočniki, ki so že dolgo imeli mojstrske izpite, se niso mogli osamosvojiti, dokler ni bil kak mizarski rajon izpraznjen. Če je mojster umrl, so imeli pri podelitvi obrtne pravice prednost njegovi v stroki izučeni sinovi. Da ne bi bilo v stroki preveč naraščaja, so smeli imeti mizarski mojstri samo po dva vajenca. V šestdesetih letih prejšnjega stoletja so imeli mizarji mestnega središča in mizarji predmestij vsak svojo zadrugo, združenje obeh zadrug pa je bila dovoljena konec leta 1863.

Do prve svetovne vojne je bil gmojni položaj dunajskih mizarjev prav dober, čeprav so bile mizarske delavnice razmeroma še skromno opremljene s stroji. Dela dunajskih mizarjev so imela dober sloves tudi v tujini. Najbolj živahen je bil izvoz v vzhodne in južnovzhodne dežele. Dunajski mizarji so n. pr. opremili romunske kraljevske dvore, svoje izdelke pa so pošiljali tudi v čezmorske dežele. Od inflacije prvih povojnih let je bil mizarski obrt močno prizadet, v največje stiske pa je prišel po letu 1930. zaradi velike podražitve strojev in surovin. Zaradi te podražitve je pretila mizarskemu obrtu nevarnost obubožanja. V Veliki Nemčiji te nevarnosti ni bilo več, izdelki dunajskih mizarjev so prišli spet do veljave in njihov strojni inventar se je od priključitve do začetka vojne podvojil.

Dunajski mizarji so že od nekdanj zavzeti za gospodarsko vzajemnost. Ze proti koncu prejšnjega stoletja so nastala pod okriljem nekdanje mizarske zadruge tri združna skladišča surovin, ustanovljena pa je bila tudi posebna zadruga za nabavo strojev in orodja. Tako so se mojstri vživeli v vlogo veletrgovca pri nakupovanju surovin in strojev ter pri prodajanju svojih izdelkov. V gospodarski vzajemnosti je prišla kakovost izdelkov pred kupci do večje veljave, ker so v trgovskem poslovanju dobro izvežbane moči prevzele in vodile vse stike in posle z dobavitelji in odjemalci, mojstri sami pa so iz ustanov gospodarske vzajemnosti črpali neprestano nove pobude za svoje kvaliteto delo.

Zvišanje švicarske železniške tarife

Švicarski zvezni svet je pooblastil zvezne železnice in koncesionarna transportna podjetja, da primerno zvišajo svojo tarifo od 1. marca 1944. V tovornem in eks-presnem blagovnem prometu je dovoljeno zvišanje za 10%, omejeno pa je na razdalje do 150 km. V osebnem prometu se bo pri povratnih vozovnicah doplačalo 10%, doplačilo pa pri vožnji v tretjem razredu ne sme presegati 1.20, v drugem pa ne 1.70 šv. franka.

Prezident: div. general Rupnik, s. r.

Jožef Olup — 70letnik

Ugledni ljubljanski trgovec in hišni posestnik Jožef Olup je praznoval včeraj svojo sedemdesetletnico. Dasi je jubilaru tekla zibelka na Štajerskem, je danes vendar pravi Ljubljančan, ki ga pozna in ceni skoraj vsa Ljubljana. Predvsem zaradi njegove izredne delavnosti in vestnosti v trgovini, A tudi zaradi njegove podjetnosti, ko je znal začeti stvar vedno dovesti do srečnega in trajnega napredka. Njegova znana ljubeznivost mu je pridobila vse polno vdanih prijateljev. Zlasti pa je treba še omeniti dobro srce Jožefa Olupa, ki je vedno skrbel za ljudi v stiski. To je dokazal zlasti kot okrajni načelnik petega mestnega okraja in kot agilen član šentjakobske Vincencijeve konference. Jožef Olup je tudi vedno ostal zvest lepi slovenski tradiciji in bil vsako leto mnogim otrokom darežljivi birnanski boter.

Jožef Olup se je rodil v Draži Vasi pri Konjicah, služboval najprej kot bolniški strežnik, nato pa prišel pod pok. županom Ivanom Hribarjem k ljubljanski mestni policiji, se l. 1913. poročil s trgovko Marijo Tomažičevo in se nato posvetil z vso njemu lastno pridnostjo in sposobnostjo trgovini. Po smrti žene, s katero je živel v zelo srečnem zakonu, se je drugič poročil z Martino Faletovo, s katero je imel štiri otroke, od katerih še žive trije. Najstarejši sin iz prvega zakona Joško se je enako posvetil trgovini, sin Zvonimir iz drugega zakona pa uspešno vodi podjetje »Triglav«.

Ceprav je Jožef Olup predvsem skrbel za svoje podjetje, svojo rodbino, svoje nameščence in reveže, je vendar našel še čas, da se je z vso vnemo posvetil tudi javnemu delu. Bil je osem let občinski svetnik ter tudi član direktorija Mestne hranilnice in delegat mestne občine pri Kreditnem zavodu. Tudi na teh mestih se je izkazal kot mož vestnega dela in človek velike izkušnosti.

Ob lepem življenjskem prazniku izreka ljubljanska javnost Jožefu Olupu svoje iskrene čestitke, prav posebno pa še naš list, saj je bil in je Jožef Olup zvest naročnik »Trgovskega lista«.

Na mnoga leta g. Jožef Olup!

Blagovni promet romunskih železnic

V zadnjih mesecih lanskega leta je bil blagovni promet romunskih železnic izredno živahen. Tako je bilo letos decembra za domačo potrošnjo 3632 vagonov klavne živine, lani pa samo 1718 vagonov. Veliki so bili tudi transporti sladkorne repe od konca septembra do konca novembra. Oktobra lani je bilo 9196, letos 21397 vagonov sladkorne repe, novembra pa letos 20.847, lani 9196 vagonov. V decembru so rabili za prevoz sladkorja letos 1560, lani pa samo 412 vagonov.

Kupimo
skladiščne stelaže
za večje skladiščne prostore
Naslov v upravi »Trgovskega lista«

OKVIRJE izdeluje specialist **KLEIN**
Wolfova 4

IGN·VOK
LJUBLJANA
TAVČARJEVA 7 * BLEIWEISOVA 24
NA DROBNO * NA DEBELO

Gospodarski pomen Trsta

Novi tržaški dnevnik »Deutsche Adria Zeitung« je objavil članek o gospodarskem pomenu in položaju Trsta v preteklosti, sedanjosti in bodočnosti. Članek ugotavlja, da bo gospodarski pomen Trsta rasel s poudarkom in udeleževanjem evropske gospodarske vzajemnosti. V novi Evropi bodo ostala odprta vsa vrata v svet in bo tudi Trst predstavljal velika vrata ob severnem Jadranu. Postal bo spet prometno središče Evrope za jug in jugovzhod, ker je od Port Saida oddaljen samo 2400 km, dočim znaša razdalja od Hamburga do Port Saida 6600 km. Prednost, ki jo ima Trst zaradi bližine Srednje Evrope na eni strani in Levanta na drugi strani, bo v bodočnosti podlaga za razvoj prometa v Trstu.

Vitaminske tablete za delavce

Dne 15. januarja se je v Nemčiji pričela četrta zimska akcija Nemške delovne fronte za oddajo vitaminskih tablet delavstvu. Prva taka akcija je bila v zimi 1940./41., ko so dobili vitaminske tablete predvsem rudarji. Uživanje vitaminskih tablet preprečuje razne bolezni, ki se širijo v zimski dobi, ko primanjkuje sočivja in druge, vitamine vsebujoče hrane. Pri prvi akciji so razdelili 50, pri drugi 390, pri tretji 600, zdaj pa bodo razdelili 790 milijonov vitaminskih tablet. Tablete bodo dobili delavci v vseh obratih, ki so važni v vojni dobi. Prvič bodo tokrat deležni vitaminskih tablet tudi inozemski delavci, ki delajo v rudnikih in v obratih vojne industrije.

Gospodarske vesti

V Trstu je dovoljena prosta prodaja jajc, ki jih je tako na trgu kakor tudi v mlekarnah zadosti. Jajca se prodajajo po 7.20 do 7.50 lire.

Slovaško notranje ministrstvo je dovolilo po uradni vesti vpis 20 novih trgovinskih in produkcijskih družb v trgovinski register. Glavnice teh družb znašajo 19.6 milijona Ks.

Na Slovaškem se je v l. 1943. natovorilo 776.000 vagonov proti 737.000 vagonom v prejšnjem letu. Zvišanje je posledica večjega domačega tovarnega prometa. Število doma natovorjenih vagonov je naraslo od 567.000 na 620.000, dočim je število za inozemstvo natovorjenih vagonov padlo od 171.000 na 155.000.

Proizvodnja mila se je v Romuniji v lanskem letu zvišala od 5000 na 6200 ton. Ker je bil lani pridelek oljnatih rastlin dober, se računa, da se bo letos proizvodnja mila zvišala na 10.000 ton.

Romunsko ministrstvo za delo je predpisalo celi vrsti velikih družb, da v 30 dneh ustanove za svoje delavce kantine.

Romunska blagajna za socialno zavarovanje je dobila pooblastilo, da dovoli romunskim železnicam posojilo ene milijarde lejev po obrestni meri 4.5%. To posojilo bodo porabile železnice, kakor tudi eno milijardno posojilo Poštne hranilnice, za financiranje velikega investicijskega načrta.

Na Romunskem smejo v bodoče delniške in komanditne družbe, katerih delničarji se ne morejo povabiti na glavno skupščino, skleniti zvišanje svoje delniške glavnice z navadno večino, kakor je določena za redne skupščine.

Med Romunijo in Turčijo je bilo dogovorjeno, da bo Romunija dobavila Turčiji 600 vagonov pšenice, ki jo bo Turčija plačala po kliringu.

Kanada, ki je dosedaj dobavljala Angliji letno 675 liber slanine, bo v bodoče znižala svoje dobave na 450 milijonov liber, ker ji primanjkuje krmil za svinje.

Vrhovni komisar za prehrano v Bolgariji dr. Aladžov je imel izčrpna posvetovanja z vsemi preskrbovalnimi organi Bolgarske, da bi se zagotovilo pravično razdeljevanje blaga. Da se olajša prevoz blaga, je dala uprava bolgarskih železnic vrhovnemu komisarju dnevno po 400 vagonov na razpolago.

V Belgiji so zvišali dnevni krušni obrok od 250 na 300 gramov. Že v avgustu 1943 je Belgija zvišala krušni obrok od 225 na 250 gramov. Belgija je mogla zvišati krušni obrok zaradi dobre lanske žetve.

Urad za delavsko statistiko v Washingtonu poudarja v posebni spomenici, da se mora računati, da bo 6 mesecev po vojni 12 milijonov ljudi brez posla, če se pravočasno ne pripravi vse potrebno za njih zaposlitev.

Ameriški notranji minister je izjavil, da je vprašanje preskrbe s premogom v Ameriki še vedno zelo resno in da se bodo morala najti nova pota, da se poveča premogovna proizvodnja.

1 8 9 3 - 1 9 4 3

Pred 50-timi leti je ustanovil sedaj že pokojni g. Franc Stupica trgovino z železnino in poljedelskimi stroji v LJUBLJANI, na Gosposvetski cesti št. 1 poleg »FIGOVCA«. Ta trdka obstoja in posluje še danes na istem mestu pod naslovom

**ŽELEZNINA
FR. STUPICA**

in se ob svoji 50-letnici najlepše zahvaljuje vsem spoštovanim odjemalcem, prijateljem in znancem za njih naklonjenost in zvestobo!

Ko boste v bodočnosti zopet potrebovali stavbni material, vodovodne potrebščine, gospodinjske predmete, poljedelske stroje, obrtniško orodje, razstrelivo itd., obrnite se z zaupanjem na gornjo trdiko.

Kot doslej si bo tudi v bodoče prizadevala zadovoljiti vsakogar s skrbno, strokovno in točno postrežbo in nizkimi cenami.

Ustanovitelj Franc Stupica

Podbevšek Filip
Nakup in prodaja vreč
Ljubljana, Obirska 4

»MERKUR«

tovarna mila in kem. izdelkov

STARI TRG 17

priporoča svoje izdelke

že v 24 urah barva, plesira in kemično snazi obleke, klobuke itd. Skrobi in svetlolika srajce, ovratnike in manšete. Pere, suši, monga in lika domače perilo
tovarna **JOS. REICH**
Poljanski nasip 4-6. Selenburgova 3
Telefon št. 22-72.

Manufakturna in modna trgovina

A. Žlender

Ljubljana — Mestni trg št. 22

Ivan Pezdir

špecerija — delikatesa — vinarna

Ljubljana - Gradišče

G R O M

Š P E D I C I J A

Ljubljana, Cesta Soške divizije 14-I.

NASLOV BRZOJAVKAM: »GROM« — TELEFON INTERURBAN STEV. 24-54

Zastopstva v vseh večjih mestih v tu- in inozemstvu. — Zastopniki družbe spalnih vozov S. O. E. za ekspresne pošiljke. — Vse potrebne informacije brezplačno

**SKUPNA NABAVNA IN
PRODAJNA ZADRUGA**

R. Z. Z. O. Z.

L J U B L J A N A
BLEIWEISOVA CESTA 12